

РЕШЕНИЕ

гр. Добрич,.....^{№ 265}_{14.06.}.....2017 год.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Добричкият административен съд, в открито съдебно заседание на шестнадесети май две хиляди и седемнадесета година, I троен състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: КРАСИМИРА ИВАНОВА
ЧЛЕНОВЕ: МИЛЕНА ГЕОРГИЕВА
ТЕОДОРА МИЛЕВА

при секретаря МАРИЯ МИХАЛЕВА и с участието на прокурора ВЕСЕЛИН ВИЧЕВ изслуша докладваното от съдия Георгиева административно дело № 151/ 2017 год.

Производството е по чл. 185 - 196 от АПК.

Образувано е по протест на прокурор от Окръжна прокуратура – Добрич Веселин Вичев, срещу Наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на община Тервел, приета от ОбС-Тервел на основание чл.9 от Закона за местните данъци и такси и влязла в сила на 31.01.2011г. в частта на чл. 17,ал.3 и чл.20,ал.5 относно израза „такси в двоен размер“, чл.32а,ал.1, т.9, Приложение №2,т.37,т.37а до т.37е, Приложение №4а-декларация за освобождаване от такса за сметосъбиране и сметоизвозване по чл.20 от Наредбата по отношение на изразите „ имотът не ми/ни е основно жилище“ и „ .... Двоен размер.....“ С протеста се настоява, че тези разпоредби противоречат на законови разпоредби от по-висок ранг.

В съдебно заседание, протестиращият прокурор, поддържа протеста на изложените в него основания.

По делото е присъединена молба вх.№ 947/26.04.2017г. от Айхан Бейнаби Хасан, с предишни имена Боян Билянов Асенов, ЕГН ..... гражданин на Република България и гражданин на Република Турция, подадена чрез адв.Есен Фикри, по отношение протестирането на чл.32а, ал.1 ,т.9 от Наредбата,като съдът го е конституирал като заинтересована страна в процеса, наред с протестиращия.

Ответникът-Общински съвет Тервел, редовно призован не се представлява и не изразява становище по протеста, както и по присъединяването на Айхан Хасан. Представя цялата административна преписка по приемане на Наредбата, нейните изменения и допълнения.

Съдът, като обсъди аргументите в протеста, в молбата на Айхан Хасан, както и доказателствата по делото поотделно и в тяхната съвкупност, и като направи проверка по реда на чл.168, във връзка с чл. 196 от АПК, приема за установено следното:

Протестът е процесуално допустим, като подаден срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол. Наредбата, предмет на оспорване, по дефиницията на чл. 75, ал. 1 от АПК, чл. 7, ал. 2 и чл. 8 от ЗНА, както и чл. 21, ал. 2 ЗМСМА съставлява подзаконов нормативен акт. Съобразно разпоредбите

на чл. 185, ал. 1 и чл. 187, ал. 1 от АПК подзаконовият нормативен акт подлежи на безсрочно оспорване пред съда, като с оглед текста на чл. 186, ал. 2 АПК това важи и за прокурора, който може да подаде протест срещу акта.

От административната преписка по приемане на наредбата, нейните изменения и допълнения се установява, че са спазени изискванията на чл.27 ал.2 и ал.3 от Закона за местно самоуправление и местна администрация. По силата на чл.9 от ЗМДГ, общинският съвет приема наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги. Следователно Наредбата е приета на валидно правно основание – чл.9 от Закона за местните данъци и такси и чл.21, ал.2 от Закона за местно самоуправление и местна администрация. Приемането на Наредбата е съобразено с процесуалните правила на Закона за нормативните актове.

Относно съответствието на оспорените разпоредби с материалния закон съдът прецени следното:

Общият принцип, регламентиран в чл.15, ал.1 от ЗНА, предвижда, че всеки нормативен акт, трябва да съответства на Конституцията и на другите нормативни актове от по-висока степен което означава, че съдебният контрол за законосъобразност на оспорените текстове на Наредбата, следва да обхваща преценката дали регулираните с тях обществени отношения са в съответствие с нормативните актове от по-висока степен.

В чл. 17, ал.3 от Наредбата е регламентирано, че когато физическо или юридическо лице е декларирало по-малко от необходимия вид съдове за битови отпадъци или не изхвърля битовите отпадъци в определените за целта съдове, то заплаща годишната такса върху данъчната оценка на недвижимите имоти или отчетната стойност по чл.20 и чл.21 от ЗМДГ в двоен размер. От дължимата годишна такса се приспада платената част, като върху разликата се дължат лихви по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания, съгласно сроковете за заплащане по чл.18, ал.1 от Наредбата.

Изразът „в двоен размер“ е употребен и в чл.20, ал.5 съгласно която в случаите, когато декларацията (за освобождаване от ТБО) не е подадена в срок, или след проверка от органите на общинската администрация се констатира, че услугите, визирани в ал.2 се ползват, таксата и законната лихва за текущата година се определя и се дължи по общия ред в двоен размер.

Прокурорът изразява становище, че двете норми са в противоречие с чл. 123, ал.3 и чл.127 от ЗМДГ. Съдът споделя становището на прокурора.

Съгласно чл.3, ал.1 от Закона за нормативните актове, законът е нормативен акт, който урежда първично и въз основа на Конституцията обществени отношения, които се поддават на трайна уредба, според предмета или субектите в един, или няколко института на правото или техни подразделения. В случая обществените отношения, свързани с местните данъци и такси са регулирани от ЗМДГ. Регулирани са и правоотношенията, свързани с налагане на наказания за извършени нарушения във връзка с местните данъци и такси. Разпоредбата на чл. 123, ал.3 от ЗМДГ гласи, че който декларира неверни данни и обстоятелства, водещи до намаляване или освобождаване от такса, се наказва с глоба от 50 до 200 лева, а юридическите лица и едноличните търговци - с имуществена санкция в размер от 100 до 500 лева. В чл.127 е разписано правилото, че при неспазване на разпоредби по този закон извън случаите по чл. 123, 124 и 125, на виновните лица се налага глоба в размер от 20 до 200 лева, а на

юридическите лица и едноличните търговци - имуществена санкция в размер от 100 до 500 лева.

След като ЗМДТ е регламентирал точно и ясно санкции,за неспазване на неговите норми,при приемане на наредбата по чл.9 общинският съвет е длъжен да се съобрази с тази регламентация.Като е определил в горесцитираните норми заплащане на дължимата такса в двоен размер,което не е предвидена в ЗМДТ, общинският съвет е приел норми, които противоречат на норма от по-висок ранг и следва да бъдат отменени по отношение на израза „в двоен размер“.

Следващият протестиран текст е на чл.32а,ал.1,т.9 която предвижда за възстановяване и промяна на име по чл.19а от ЗГР да се заплаща такса от 7 лева. В чл.110,ал.2 от ЗМДТ са изброени услугите, които не подлежат на таксуване и сред тях е услугата отразяване на промяна на име в регистрите по гражданското състояние на населението. В Закона за гражданската регистрация също не се съдържа основание да се събира такса за „възстановяване и промяна на име“ по чл.19а. Нормата урежда облекчен,административен ред,по който българските граждани, на които принудително са били променени имената, да могат да искат да възстановят предишните си имена.Нормата не предвижда събирането на такса от общините за дейността на длъжностното лице по гражданското състояние, което следва да се произнесе с решение. В чл.19,ал.2 ЗГР е уредена възможност, лице, придобило или възстановило българското си гражданство, да промени бащиното и фамилното си име с наставка -ов или -ев и окончание съобразно пола му, както и да побългари собственото си име по реда на глава петдесета „Установяване на факти“ от ГПК, като тези производства се освобождават от държавни такси. Следователно, щом законът не предвижда държавна такса за промяна на име на чужд гражданин, то на още по-силно основание местната наредба не може да предвижда такса за възстановяването на принудително сменените имена на български граждани, за което не им е била събирана такса. След като с протестирания текст е приета такса, която не е предвидена в закон,то протеста е основателен и следва да се уважи,като бъде отменен чл.32а,ал.1,т.9 от Наредбата.

С протеста се оспорва т. 37,т.37а до т.37е, от Приложение №2 „Списък с видовете услуги и цените за тях,предоставяни от община Тервел“.С текстовете се определя заплащане на депозитна такса за възстановяване на пътно платно и тротоарна настилка след изкопни работи:за бетонова настилка,за трошено-каменна настилка, за бетонова настилка, за терен без настилка в населено място, за терен без настилка извън населено място, като е регламентирано,че депозитът се връща на инвеститора след доказване възстановяването на целостта на терена в първоначалния му вид и не по-рано от една година за трайната настилка,но в ЗМДТ не се предвижда заплащане на депозит.В мотивите на протеста се сочи, че с въвеждането на депозита, общината иска да гарантира разходи за извършване на бъдеща дейност.Съгласно чл.60 от Конституцията се заплащат данъци и такси, установени със закон.Прокурорът счита, че неправилно обезпечаването на имуществените интереси на общината се приравняват на предоставянето на услуга. Регламентацията им в общинската наредба може да бъде асоциирана със своеобразна обезпечителна мярка,но тя е в крещящо противоречие с чл.279,ал.1 от АПК,според който такава се предприема едва на основание на влязло в сила изпълнително основание и то, когато изпълнението на задължението е невъзможно,или се затруднява.

Очевидно е, че депозитът не е нито данък, нито такса, а възстановяването на улични настилки не е техническа услуга и за нея не следва да се определя такса. Административният съд напълно споделя изложените от прокурора в протеста съображения за незаконосъобразност на т. 37, т. 37а до т. 37е, от Приложение №2 „Списък с видовете услуги и цените за тях, предоставяни от община Тервел“ от Наредбата, като противоречаща на норми от по-висок ранг предвид което протеста и в тази му част следва да бъде уважен.

Протестира се и Приложение 4А-„Декларация за освобождаване от такса за сметосъбиране и сметоизвозване по чл.20 от Наредбата“, по отношение на изразите „имотът не ми/ни е основно жилище“ и „... двоен размер.....“. За втория израз прокурора не излага съображения, предвид подробно изложени такива в протеста на чл.17, ал.3 и чл.20, ал.5 на Наредбата. На същите основания ѝ съдът прецени, че не следва наново да излага съображения за незаконосъобразността на изказа. ЗМДТ не предвижда заплащане на такса в двоен размер, предвид което изразът следва да бъде отменен.

Относно изказа „имотът не ми/ни е основно жилище“ в Приложение 4А съдът съобрази следното:

Съгласно чл.71, т.1 от ЗМДТ не се събира такса за сметосъбиране и сметоизвозване, когато услугата не се предоставя от общината или ако имотът не се ползва през цялата година и е подадена декларация по образец от собственика или ползвателя до края на предходната година в общината по местонахождението на имота. От текста се установява, че законодателят не обвързва освобождаването от събирането на таксата с други условия освен тези, имотът да не се ползва и да е подадена декларация до края на предходната година. Не може с подзаконов нормативен акт да се въведат отежняващи условия за освобождаване от таксата.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК ответникът по оспорването следва да възстанови на Окръжна прокуратура – Добрич направените съдебни разноски в размер на 35. 00 лв. /тридесет и пет лева/, представляващи заплатена такса за обнародване на оспорването в „Държавен вестник“. Заинтересованата страна Айхан Бейнаби Хасан, с предишни имена Боян Билянов Асенов, ЕГН _____, е претендирал заплащане на 480 лева изплатен адвокатски хонорар, които разходи следва да се възложат на ответника.

Така мотивиран, както и на основание чл. 193, ал. 1 от АПК. Административен съд – Добрич, I троен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по протест на Окръжна прокуратура – Добрич изказа „ такси в двоен размер“ в чл.17, ал.3 и чл.20, ал.5 от Наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на община Тервел, приета от ОбС-Тервел на основание чл.9 от Закона за местните данъци и такси с решение № 1-5 по Протокол №1/28.01.2011г. изменяна многократно, последно на 28.07.2016г. с решения № 6-72 и 6-73.

ОТМЕНЯ по протест на Окръжна прокуратура-Добрич чл.32а, ал.1, т.9 от Наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на община Тервел.

ОТМЕНЯ по протест на Окръжна прокуратура-Добрич, т.37 и точки от т.37а до т.37е от Приложение 2 „списък с видовете услуги и цените за тях,предоставяни от община Тервел“ от Наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на община Тервел.

ОТМЕНЯ по протест на Окръжна прокуратура-Добрич изразите „имотът не ми/ни е основно жилище“ и „...в двоен размер...“ от Приложение 4А- „Декларация за освобождаване от такса за сметосъбиране и сметоизвозване по чл.20 от Наредбата“ от Наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на община Тервел, приета от ОбС-Тервел на основание чл.9 от Закона за местните данъци и такси с решение № 1-5 по Протокол №1/28.01.2011г. изменяна многократно, последно на 28.07. 2016г. с решения № 6-72 и 6-73.

ОСЪЖДА Община Тервел да заплати на Окръжна прокуратура - Добрич направените по делото разноси в размер на 35.00 лв. /тридесет и пет лева/.

ОСЪЖДА община Тервел да заплати на Айхан Бейнаби Хасан ЕГН направените по делото разноси,представляващи платен адвокатски хонорар в размер на 480/четиристотин и осемдесет/ лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния Административен съд с касационна жалба в четиринадесетдневен срок, считано от съобщението за постановяването му и връчването на препис от съдебния акт на страните.

След влизането му в сила решението да се обнародва по реда на чл. 194 от АПК.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЗЗЛД

ЧЛЕНОВЕ:1. ЗЗЛД

2. ЗЗЛД